

renebantur Levitis hanc inaequalitate. n. compensare. Deinde cum Sacerdotes; & Levitae cultui Divino deservirent in totius populi beneficium, ab ipso ali justitiae conveniebat, quibus de causis Deus, decimam fructuum partem Levitis, tribui praecipit, tanquam ex justitia debitam. Potest nihilominus hoc praecipuum caeremoniale dici, quatenus per solutionem Decimarum Deus colitur, ac omnium universalis Dominus recognoscitur, princ. & l. 1. tit. 20. part. 1. cap. tua nobis 26. §. Verum, de Decim. Card. Tusch. supr. concl. 62. n. 4. Castill. c. 10. nu. 7. ad finem, & ita est actus Religionis, ut nota-

24 tant Becan. & Suarez, quo sensu Decimae Deo debita dicuntur, & illius portio ex Trident. sess. 23. de reformat. c. 12. d. c. tua, c. cum non sit. 33. de decim. Et ita definitur; Decimas esse partem bonorum mobilium licite quaesitorum Deo debitam, constitutione Divina; Cardin. Tusch. dist. concl. 62. nu. 1. Cardin. Zabara. d. conf. 26. in princ. Alias tamen decimarum definitiones tradunt Monet. sup. cap. 2. a princ. Rebuf. de Decim. quest. 4. Aug. Barbof. dist. cap. 26. in princ. n. 2. Turrecrem. in c. reverendi, n. 7. 16. q. 1.

25 Quod corroboratur ex eo, quod in Lege veteri, sub hoc praecipuo decimandi continebatur triplex Decimarum genus, quae non omnes ad sustentationem Levitarum pertinebant; nam ultra eas, quas Levitis solvebant, renebantur patres familias apud se custodire, ut certis anni temporibus illa cum Levitis in loco ubi erat Tabernaculum, vel Templum, manducarent, scilicet in Paschate, Pentecoste, & in festo Tabernaculorum, de quo Deuteronom. cap. 14. vers. 22. ibi: Decimam partem separabis de cunctis fructibus tuis, qui nascuntur in terra per annos singulos, ut comedas in conspectu Domini tui in loco, quem elegerit, ut in eo nomen illius invocetur. Alias singuli reservare debebant tertio quoque anno, ut cum Levitis, peregrinis, pupillis, & viduis communicarent ipsas in proprii domibus, Deutero. supra, vers. 28. ibi: Anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus, quae nascuntur tibi eo tempore, & repones intra januas tuas. Venietque Levites, qui aliam non habet partem, nec possessionem tecum & peregrinus, ac pupillus, & vidua, qui intra portas tuas sunt, & saturabuntur, ut benedict tibi Dominus Deus tuus. Et iterum. c. 26. vers. 11. Quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum anno decimarum tertio, dabis Levite, & advena, & pupillo, & viduae, ut comedant intra portas tuas, & saturentur. Quod notant D. Hieronymus. l. b. 13. in Ezechiel. in princ. circa caput 45. Abulens. Deuteronom. c. 11. q. 7. & 10. & cap. 14. q. 19. in fine, & cap. 26. quest. 4. Becan. in analog. c. 6. quest. 7. nu. 9. Rebuf. de decim. quest. 3. nu. 9. 11. Unde constat, praecipuum de Decimis multum ad caeremonialia pertinere, etsi primario judiciale sit.

26 Subtiliter autem quaeritur, utrum dum lex Mosai-ca mortua, sed non mortifera fuit, Judei solvere decimas tenerentur? nam cessante Lege, ejusdem obligatio subsistere non potuit: nihilominus, tam ad fidem conversos, quam in judaismo persistentes, exemptos pro illo tempore non fuisse a solutione Decimarum in sustentationem Sacerdotum, & Levitarum, resolvit, ac probat Suar. d. l. 9. c. 19. n. 16. cum seqq.

27 Da hac quaestione utrum scilicet Decimae debeantur jure divino, vel Ecclesiastico tantum? videntur di- fere, rem diligenter examinant, Suar. dist. c. 9. nu. 10. 11. & cap. sequent. per totum, Becan. d. questio. 1. per totam, Barbof. in collectan. ad c. Parochianos, de decim. Tyndar. de decim. questio. 2. Andr. Hispan. eod. tract. §. 2. Guttier. d. cap. 21. a num. 1. Rebuf. de Decim. quest. 1. Alphons. a Ca-

stro lib. 5. advers. haeres. verb. Decima, Camill. Borrel. de Regn. Aragon. §. 2. glos. 1. nu. 314. Sebst. de Medic. in summa. o. m. haeres. p. 1. verb. decimae, n. 41. Bellug. in secul. Princip. rubr. 13. §. tractemus a num. 3. lat. sume Castill. statim laudandus, qui alios non paucos recenset. Et licet communis sententia Canonistarum habeat, jure divino deberi, Ceval. q. 438. tamen D. Covar. astipulantur Theologi, qui fatentur, congruam sustentationem Ministri Altaris jure naturali, ac divino, etiam positivo deberi, ut probatur Luc. c. 10. ibi: In eadem autem domo manere edentes, & bibentes, quae apud illos sunt, dignus est enim operarius mercede sua. Et D. Paul. 1. ad Corinth. c. 9. Ita & Dominus ordinavit is, qui evangelium annuntiant, de Evangelio vivere. Et iterum 1. ad Timot. c. Qui bene praesunt Presbyteri duplici honore digni habeantur, maxime qui laborant in verbo, & doctrina; dicit enim scriptura: Non aligabit os bovi trituranti: & dignus est mercenarius mercede sua. Atque ita debent intelligi DD. a Ceval. laudati, qui Decimas jure Divino debitas esse asseverant; & alii plures; qui eos sequuntur. Quota autem, id est, quod decima pars fructuum, & non minus sit solvenda, solo Ecclesiastico praecipuo statutum est; quam sententiam ultra Guttier. Becan. & Suar. sup. tenent Theologi, quos hic recenset d. c. 10. n. 3. Navar. in manual. c. 21. nu. 28. & in apolog. de rediv. Eccles. qu. 1. nu. 69. Greg. Lop. in d. princip. glos. 5. in fin. tit. 20. part. 1. Bonac. in summa. tom. 2. tract. de leg. b. disp. ult. quest. 5. punct. 1. nu. 3. Tondur. questio. beneficii d. c. 72. num. 2. Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. glos. 19. part. 1. nu. 8. 31. 46. Pellizzar. in manual. Regular. tom. 2. tract. 8. c. 7. nu. 165. Barbof. jun. ac jure Eccles. univers. lib. 1. c. 4. nu. 9. & lib. 3. c. 26. §. 3. nu. 64. versio. Sed ego, Castillo de Terris, c. 10. n. 9. cum seqq. Gilchen. ad auth. quas actiones, a nu. 11. C. de sacros. Eccles. D. Felician. de Vega in c. Clerici, nu. 43. de judic. Squillante de privileg. Cleric. c. 3. nu. 5. Ceval. q. 516. in princ. Ramir. de leg. Reg. §. 31. nu. 3. 4. Carrasc. ad leges non Recopil. c. 6. de Decim. nu. 10.

Verf. Et praeter has. Ibi: Sant tamen, qui habet in re.

Decimae (quae ex omnibus fructibus, ac rebus aliis, quae hominis ministerio acquiruntur, regulariter debentur, ut late probat Barbof. dist. c. 26. §. 1. ex nu. 1.) sunt in triplici differentia, personales, praediales, & mixtae. Personales debentur ex negotiatione, militia; artificio, famulatu, & similibus; c. ex transmissa. 23. c. non est 22. de decim. Praediales ex agris, piscinis, & aliis hujusmodi c. nuncios 6. c. ex parte 21. eod. tit. Mixtae ex animalibus, quia eorum fructus partim hominum industria, partim ex praediis, ubi pascuntur, proveniunt; c. quicumque 4. c. omnes 5. 16. q. 7. De qua divisione frequentius probata Pellizzar. supr. num. 164. Becan. quest. 3. num. 2. Navar. in manual. d. cap. 21. nu. 29. Monet. c. 4. Bonac. d. quest. 5. punct. 2. Paz in prax. tom. 1. c. 5. num. 6. Tusch. conclus. 63. ubi plures refert Decimarum species, Azor. d. lib. 7. c. 34. q. 1. Fagund in praecipuo. Eccles. praecipuo. §. lib. 1. c. 2. nu. 1. etsi aliis placeat, omnes Decimas esse aut praediales, aut personales, 29 Barbof. d. c. 26. in princ. nu. 9. Personales solvuntur Parocho, a quo homo percipit Sacramenta, Praediales, ubi sita sunt praedia, cap. ad Apostolica 20. de Decim. Mixtae, circa quas est aliquod dubium, pendendae sunt, ubi pecora pascuntur, Suar. cap.

Verf. Ceterum his jactis.

ca. 21. num. 20. 21. Bonacin. punct. 3. num. 14. Tondur. supr. c. 64. num. 10. Barbof. d. c. 26. §. 2. a num. 25. Zabarel. in Clement. ne Religiosi. num. 35. de Decim. Paz. supr. a nu. 7. Ceval. tom. ult. q. 55. nu. 13. cum seqq. Sed Decimae personales ex generalis consuetudine in toto Orbe Christiano non solvuntur, teste Navar. ubi proxime, nu. 31. quem sequitur Paz. num. 35. Ceval. q. 364. Sa, verb. Decimae, num. Barbof. sup. §. 2. nu. 28. si- que in Hispania observari, tradit Sotus de just. lib. 9. q. 4. art. 2.

30 Ex turpiter quaesitis, veluti ex meretricio; vel histrionatu, mero jure Decimae debentur, sed Ecclesia nunquam illas accipere consuevit, quoniam indecorum est visum; posset tamen, scandalo secluso, uti suo jure. Ex injuste vero usuris, ut ex usura, rapina, vel furto, nullatenus Decimae debentur. Ita Suar. dist. lib. 11. t. 32. a nu. 6. Bonacin. punct. 3. num. 2. verum Major difficultas, Valent. d. q. 5. punct. 3. in fine, Monet. c. 14. nu. 39. & alii adversus Azorium, Riminaldum, & multos, qui sentiunt; omnes hujusmodi Decimas nullo modo recipi posse; quibus accedit Barbof. d. §. 1. nu. 32. dum in eodem vitio peccatores persistunt; nam si resipiscant, ab eis Decimas ex turpiter non injuste quaesitis recipere licebit; de his late agit a nu. 29. Sed prima opinio, nulla indecentia, aut alia circumstantia, quae receptionem inhonestam faciat, interveniente, sat probabilis est, & validis rationibus fulcitur. Ex fructibus tamen, etsi semel furtivum sit, Decimae debentur, Ceval. tom. ult. q. 55. num. 16. Mart. de juris. part. 2. ca. 73. num. 35.

31 Iudaei non solvebant Decimas personales, sed tantum ex frugibus, & pomis arborum, & ex animalibus, quae transeunt sub virga pastoris, Levitic. c. ult. Barbof. d. ca. 26. in princ. num. 10. Becan. supra. nu. 11. Suar. c. 9. nu. 6. & cur Ecclesia addiderit Decimas personales? tradit idem Suar. c. 11. nu. 17. qui eodem c. per totum, probat, iuste Ecclesiam imposuisse fidelibus; ut eandem partem fructuum solvant, quam olim Iudaei pendebant; de quo etiam Becan. supra, quest. 1. Bonac. punct. 1. num. 4. Hinc aliqui DD. sentiunt, Decimas personales jure Ecclesiastico deberi, quamvis alias jure divino debitas existant; quos refert Guttier. d. c. 21. nu. 5. idemque tenet Ceval. quest. 364. nu. 1. Hodie etiam Iudaei, alique infideles sunt a personalibus Decimis immunes; Barbof. cum aliis d. c. 26. §. 5. numer. 31. quamvis eas debeant ex praediis, quae apud Christianos possident; Barbof. num. 4.

Verf. Praeterea Decimas. Ibi: Tertio id ipsum constat, si verum est.

33 In lege Evangelica nullum est praecipuum, quod juris naturalis non sit, nisi de Sacramentis, de fide, & de Sacrificio; Suar. ca. 10. num. 4.

Ibi: His etiam suffragatur quinta ratio ex eo.

34 Non tenentur Clerici jure Ecclesiastico solvere Summo Pontifici decimam ex dieimis. Posset tamen ipse Decimam, vel aliam partem necessariam exigere jure naturali, ac divino debitam, pro sui, ac suae dignitatis sustentatione, si aliunde sibi non exhibet, Suar. c. 28. nu. 11. Becan. quest. 6. in fine Guttier. dist. ca. 21. nu. 10. ca. 9. Lessi. de just. & jur. lib. 2. ca. 39. dub. 5. nu. 28. Panormitan. in c. inter caetera, offic. judic. ordinar.

Faria addit. ad Covar. Tom. I.

Est de fide, Decimas non esse elemosynam: sed debitorum ministrantibus spiritualia subsidium; ut contra Wicleff. declaravit Concilium Constantiense sess. 8. & habetur Trident. dist. sess. 25. de reformat. c. 12. cap. Parochianos 9. & ibi Gloss. verb. quasi, de Decim. nam alimenta, quae ipsis jure naturali, ac divino debentur, per Decimas praestantur, Becan. d. quest. 11. nu. 21. Suar. d. c. 9. nu. 101. Barbof. d. ca. 26. num. 1. Castr. verbo, Decimae. Quare ipsas actione confessoria; aut conditione ex Canone, is, cui debentur, exigit; Paz. supr. nu. 5. Morl. in emptor. par. 1. tit. de servitut. nu. 104. Ceval. dist. tom. 1. quest. 488. Pro quibus competit etiam Ecclesiae tacita hypotheca, Merlin. de pignori. lib. 2. quest. 7. Barbof. de offic. Paroch. cap. 23. §. 4. nu. 11. Cypri. decif. 20. num. 26. Pacific. de Salvian. inspect. 3. c. 4. nu. 532. Flor. de Mena variar. lib. q. 6. art. 3. nu. 7. Quae transit in singularem successorem pro Decimis praeteritis non solutis, Merlin. cum aliis nu. 3. Castill. c. 2. nu. 17. incipitque ex quo fructus percipiuntur, Merl. num. 4. Et decimarum causa potior est, ac favorabilior regalibus tributis, Ceval. tom. ult. q. 55. num. 11. Marefcor. lib. 2. q. 108. nu. 23. 24. Franc. Vivi. lib. 1. decif. 4. num. 3. 4. Sot. d. just. & jur. lib. 9. q. 4. art. 2. ad argument. 9. Denique perenti Decimas compensatio obijci non potest; Rebuf. quest. fin. nu. 19. Abbas in cap. tua nobis, nu. 10. de decim. Ceval. cum aliis q. 437. in fine.

Ad Num. 31.

De obligationibus agunt Suar. d. lib. 1. c. 3. cum seqq. Guttier. d. §. 21. a nu. 139. Azor. supr. part. 1. lib. 3. ca. 30. quest. 11. 12. Barbof. in collect. ad c. statumimus 56. 16. q. 1. & de jur. Eccles. lib. 3. c. 23. Rebuf. sup. quest. 1. Aloyf. Ricc. in prax. part. 2. resolut. 295. cum seqq. Becan. de just. & jur. quest. 86.

Parochiani tenentur ad oblationes, quoties Parochus ratione sui ministerii congruam sustentationem non habet, etsi alias ex proprio patrimonio; vel artificio se tueri valeat; Suar. cap. 5. nu. 6. Barbof. Becan. Guttier. supr. Valent. d. tom. 3. disp. 6. qu. 4. punct. 4. vers. Prima assertio Gregor. Lop. in l. 9. glos. 1. tit. 19. part. 1. Barbof. d. p. 26. in pri. c. nu. 12. Quod dupliciter limitatur; primo, si ita egeni sint Parochiani, ut tale onus nequeant supportare; Secundo, quando solverunt Decimas, vel primitias debitas sufficientes ad vitam Parochi, & aliis usibus fuerint applicatae, veluti ad pensionem; Suar. dist. c. 5. num. 7. cum sequentibus, & cap. 15. num. 10. Hostiens. in summa. titul. de Parochis, Silvest. verbo, Decima, quest. 2. Gregor. Lop. ubi proxime, Guttier. d. n. 139. Barbof. d. cap. 23. n. 11.

Oblationes recipere non licet ab infidelibus, 39 excommunicatis, vel peccatoribus publicis, c. oblationes 2. ubi glos. 90. distinct. Abbas in cap. ex transmissa, nu. 10. de Decim. Beroi. in c. quia in omnibus, num. 18. de usur. Fusch. de visitat. lib. 1. c. 24. n. 10. seqq. Turrecrem. in d. cap. oblationes, Suar. c. 6. a num. 4. ubi docet, oblationes regulariter accipi posse a publicis peccatoribus, nisi id, quod offertur, lucio injusto proveniat, ut ex usura, rapina; scandalo secluso: sequitur Barbof. d. c. 13. num. 29. qui de his agit ex num. 13. & qui de obligationibus nec voluntariis? num. 21. Omnes vero res offerri possunt, sed lac, & mel excipitur

capitur in sext. Synod. Canon. 57. cuius prohibitio- nis rationem diversam reddunt Pat. Suar. d. lib. 1. de Divin. Cult. c. 4. n. 2. Barbof. d. lib. 3. c. 13. nu. 4.

Ibi: Nisi consuetudine legitima oblationes facta fuerint.

40 Licet ex actibus merè voluntariis obligatio ori- non soleat ut per Bart. in l. cum de in rem verso, ff. de usur. Iason. in l. quo minus, nu. 29. ff. de sum- num. Abbas in cap. ex parte, num. 10. de concef. prabend. Craver. conf. 96. nu. 4. Gratian. difceptat. c. 399. num. 33. Capyc. decif. 134. à num. 3. Ca- ftill. c. 32. nu. 2. Pet. Barbof. in l. cum notiffimi, nu. 77. C. de p. fcrip. 30. vel 40. annor. Menoch. de arbitrar. caf. 160. nu. 7. cum feq. Guttier. practi- car. lib. 4. qui. 34. nu. 11. Cevall. comm. quæft. 501. ex num. 16. & quæ dicantur meræ facultatis? videas apud Menoch. conf. 210. à num. 61. & Ca- ftill. l. fuprà, ex nu. 15. Tamen favore Ecclefie ad- miffum est, ut Parochiani oblatioes exhibere com- pellantur, quas legitimo tempore offerre confueve- runt, d. l. 9. tit. 19. part. 1. Felin. in cap. veniens. 10. num. 3. de testib. Olafch. decif. 39. num. 17. Gratian. difcept. forenf. cap. 210. nu. 13. 14. 15. 4. Bonacin. in tract. de fimon. quæft. 9. punct. 5. num. 2. Roman. fugal. 433. Suar. dift. c. 5. nu. 12. Gut- tier. à nu. 140. Ioan. Fab. in §. pavonum, Inftit. de r. r. d. vif. Salazar. de ufu, & confuet. cap. 10. num. 18. Azeved. in l. 1. nu. 9. tit. 5. lib. 1. Recopila- tar. Barbof. dift. c. 26. in princ. n. 12. Ad quod officio iudicis per Ecclefiafticum sunt cogendi, d. l. 9. partit. in fin. Barbof. in collectan. ad cap. ad Apo- 42 stolicam, num. 1. de fimon. Et quod per decennium tale jus Ecclefie quaratur, tenent Felin. in cap. fuam nu. 3. de fimon. Beller. difquifitor. Clerical. part. 1. titul. de bon. Clericor. §. 3. nu. 21. Suar. d. c. 5. nu. 21. Guttier. n. 143. ubi alii Barbof. d. c. 13. nu. 43 12. Lefl. de iust. lib. 2. c. 39. dub. 6. nu. 39. Non tamen potest ministerium spirituale subtrahi, etfi confuetæ oblationes non exhibeantur, Barbof. fu- pra, in d. collect. nu. 12. Guttier. num. 153. Suar. fuprà.

Ibi: Item oblationes ex præcepto debentur à laicis.

44 Cum D. Covarr. sentiunt Suar. Roman. & alii laudati fuprà, nu. 38. fed ab eo difcedunt Thesaur. Christian. Religion. c. 26. n. 1. verf. Si verò, Guttier. n. 154. pro quibus extat d. l. 9. Partite, quæ sententia in praxi videtur admiffa. Poffent tamen hæ opi- niones conciliari ex traditis per Suar. d. c. 5. n. 7. & c. 15. n. 10. nam fi populus folvat per Decimas, vel alio modo, quod fufficit ad Clerici congruam fuffentationem, etiamfi per Superiorem, vel aliter impediatur ne ad Parochum perveniat, tunc tenen- da est Guttier. fententia, ut Parochiani non cogan- tur oblationes exhibere Parocho, fi aliundè victum quærere valeat, quoniam illi jam debito juris natu- ralis fatisfecerunt, iftæque jus habebit adverfus eum, ad quem Decimæ sunt applicatæ, vel contra Superiorem, nifi fciens gravamen, aut pensionem, beneficium admiferit; quoniam id fibi debet im- putare, Suar. d. 15. num. 7. cum feqq. Gregor. Lop. in d. l. 9. At fi Parochiani non præfiterint Parocho ad victum neceffaria, jure ad oblationes compelli poterunt, nam hoc debetur ex iuftitia; nec atren- dendum est, utrum egeat necne, ut debitum pro- pter spirituale ministerium perfolvatur, ut rectè D. Covarr. nu. feqq. obfervat; & fic omnes conve-

niunt, poffe exigi oblationes confuetudine intro- ductas, etfi Clerici divites fint, quæ folo jure Ec- clefiaftico debentur; Felin. in d. cap. ad Apoftoli- cam, n. 2. de fimon. Abb. in d. c. fuam, num. 12. eod. tit. Anchar. conf. 66. Ugolin. de fimon. in gene- re tab. 1. §. 10. n. 3. verf. Item locum. A fortiori idem dicendum est de illis oblationibus neceffariis ad alimenta ministrantium fpiritualia, cum jure divi- no; ac naturali debeantur, ut fuprà probatum est; Sed fi populus folverit quod debet, & Parochus il- lud non percipiat; neque aliundè fe alere poffit, æquum erit per oblationes egenti fubvenire, com- pellendo Parochianos, ut offerant; qui contra Su- periorem perperam applicantem decimas, vel ipfas percipientem jus habebunt; quod extra cafum ne- ceffitatis probabile vifum est Suar. d. ca. 15. n. 9. in fin. licet contrarium probet; & defendi potest ex ratione l. quoties nihil. 210. ff. de reg. jur. Sed oblationes sunt regulatæ voluntariæ ceffantibus his, vel aliis caufis, quæ obligationem inducant; Barbof. dift. cap. 26. in princip. num. 12. cum feqq. Azor. dift. lib. 7. cap. 7. num. 11. Lefl. de iust. lib. 2. cap. 39. dub. 6. nu. 34. Poffent enim oblationes deberi; ex conventionne, vel ex præcepto testato- ris, donatione, aut voto; ut obfervant D. Thoma 2. 2. quæft. 86. art. 1. Ricci. in prax. p. r. 4. Thom. 295. n. 3. Barbof. dift. lib. 3. de jure Ecclef. univerf. cap. 23. nu. 10.

Ibi: Secundum equitatem maxime immititur.

Sequuntur Guttier. nu. 155. Suar. d. c. 15. nu. 45 10. ubi fubdit, ex hac caufa in Concilio Tridentino, ubi de Vicario confitruendo agitur, maxime pro- videri, ut ei ex fructibus beneficii congrua fuffen- tatio affignetur, ut variis capitulis probat.

Ad Num. 4.

Qui Decimas non folvit debitas, fecundum 46 aliquos duo peccata perpetrat, alterum injufti- tiæ, & facrilégii alterum, quia debitum Ecclefie ob ministerium spirituale ufurpat, de qua Bonac. d. q. 5. punct. 1. nu. 16. Imò rerum alienarum inva- for dicitur, Trident. d. feff. 25. cap. 12. ubi excom- municationis pœna imponitur: quod debet intelli- gi, monitione præmiſſa ficut antea cavebatur. cap. omnes 5. 19. quæft. 7. cap. pervenit. 5. de Decim. Pe- rez ad tit. 5. lib. 1. Ordinam. pag. 130. Rebuf. quæft. 12. nu. 8. 15. Monet. cap. 8. nu. 69. Azor. part. 1. libr. 7. capit. 24. quæft. 17. Suarez capit. 38. nu. 3.

Peccatum autem incurritur, ex quo moram com- mittit, qui eas tenetur folvere, ad quod neceffe non est, à Sacerdotibus peti; fed quod prætereatur tempus, quo præftandæ sunt, nec debitor eas deferat, aut mo- neat Clericos; ut portari faciant, fecundum loci con- fuetudinem. Personales decimæ folvi debent in fine anni. Prædiales tẽpore collectionis fructuum. Mix- tæ cum jam fœtus vivere fine matre poffunt, nifi aliud confuetudine fuerit introductum? Suar. c. 37. per totum, Azor. part. 2. lib. 7. ca. 35. quæft. 16. Rebuf. q. 12. nu. 2. 4. Monet. cap. 6. n. 8. 11. cum feqq. Bar- bof. jun. de offic. Paroch. c. 28. §. 2. nu. 21. Marefcot. lib. 2. cap. 95. nu. 20. Franch. decif. 114. num. 1. Paz. d. c. 5. nu. 30. Caftill. c. 39. nu. 2. Aloif. Ricc. in prax. refol. 252. Leli Zanch. de privileg. Ecclef. 49 privileg. 120. n. 11. An poffit Parochus negare Sa- cramenta non folventibus decimas; tractat Suarez cap. 38. nu. 2. Navar. conf. 2. de Decim. Bonac. dift. quæft. 5. punct. 3. n. 2. verf. Virum verò; ubi multi: Qui affirmit adverfus duos præallegatos, de quo eti- am

am Ricci in decifion. Curie Archiep. Neapol. part. 4. decif. 195. à princip. Quibus perfonis decimæ fint folvendæ, tradit fufe Barbof. de jur. Ecclef. univerf. cap. 26. §. 2.

Ad Num. 5.

50 Ius percipiendi Decimas fpirituale eſſe, idedque laicos ejus cenſeri incapaces, fatentur omnes, per cap. fin. de rer. permutat. cap. decimas 1. 16. q. 7. cap. cauſam, de præſcript. cap. 2. de judic. cap. quam- vis, cap. ad hæc de decim. Monet. cap. 5. q. 3. n. 17. Suar. cap. 25. n. 1, 3. Barbof. de jur. Ecclef. univer- ſa, lib. 3. cap. 26. §. 2. nu. 2. Caſtill. dift. tom. 7. c. 10. nu. 5. Marefcot. Variar. lib. 1. c. 95. à nu. 19. Cevall. tom. ultim. quæft. 25. nu. 16. 17. Guttier. practicar. lib. 1. quæft. 15. num. 1. Rebuf. qu. 10. Peregrin. de jur. fic. lib. 6. tit. 8. n. 18. 21.

Ibi: Qua tamen addit, poſſe Epifcopum ex ju- ſta cauſa.

51 Epifcopi, aliique fimiles Prælati poffunt juſtis de cauſis Decimas ad tempus laicis in feudum dare. Sequitur Suar. c. 26. n. 1. ubi latè docet, quid po- tuerint Epifcopi olim, & nunc poffint circa Decima- rum conceſſionem; Barbof. dift. c. 26. §. 3. à n. 49. Re- buf. d. q. 10. nu. 34. & quæft. 13. nu. 110. Azor. dift. lib. 7. ca. 36. quæft. 11. & 14. Caſtill. ca. 11. nu. 5.

Verf. Sic & laici Sacerdotum nomine.

52 Laicis permiſſum eſt, locationis titulo, vel alio non prohibito; exigere Decimas, Clerico- rum, ad quos pertinent, nomine; c. 2. de locat. Suar. d. c. 25. num. 6. 9. Rebuf. dift. quæft. 10. à nu. 33. Barbof. ſelectar. in addit. ad c. cauſam, quæ, de præſcript. Guttier. Canoniar. lib. 1. c. 34. nu. 50. Locarique Decimæ ultra triennium poffunt, non obſtante extravagante, Ambroſiæ, qua Paulus II. anno 1471. prohibuit, fieri locationem rerum Ec- cleſiaſticarum ultra triennium, quæ eſt ſub tit. de reb. Ecclef. Quoniam non pertinet ad fructus benefici- orum juxta communiori ſententiam, quam tuentur D. Covarruvias infra lib. 2. c. 16. num. 6. in fine, Avendanno de exequend. mandat. p. 1. cap. 4. num. 32. ad finem, Redoan. de reb. Ecclef. pag. 350. nu. 4. verf. Et dicta, Cardin. Mantic. de tacit. & am- big. convent. tom. 1. lib. 5. titul. 3. nu. 21. Cened. in collectan. ad Decretal. collect. 76. nu. 5. & ad lib. 6. collect. 32. nu. 2. Quamvis contrarium verius puter in puncto juris Barbof. cum aliis, de poteſt. Epif- cop. part. 3. alleg. 95. nu. 20. Et hi laici conducto- res poffunt pro penſione conveniri, apud iudicem Eccleſiaſticum, Thom. Del-bene de immunit. Ec- cleſiaſt. tom. 1. c. 7. dubit. 2. ſect. 2. nu. 12. Mart. de jur. dift. part. 2. c. 30. Ripol. Variar. reſolut. c. 1. de juriſdict. civi. judic. nu. 236. Molin. de juſt. & jur. tom. 1. diſp. 149. nu. 15. Hevia Bolannos, qui de praxi teſtatur, in Curia, p. 1. §. 5. nu. 7. Azeved. in l. 10. nu. 58. tit. 1. lib. 4. Recopilot. Bo- badilla in politic. tom. 1. lib. 2. c. 17. nu. 134. Quod eſt contra D. Covarr. practicar. cap. 35. nu. 2. Ca- ſtill. in l. 23. Taur. glof. veinte y quatro horas, verf. Ex quo inferitur, Guttier. dift. cap. 34. n. 49.

Ibi: In oblationibus contrarium expreſſim tenuerit.

55 Oblationes non poffunt ad laicos pertinere, quon- iam jus ad illas fpirituale eſt, & quodam modo di- vinitus, ut probat Suar. dift. lib. 1. c. 7. nu. 3. ac Pa- rochis propter Sacramentorum adminiſtrationem Faria addit. Covar. ad Tom. 1.

debetur, Barbof. dift. c. 23. n. 5. Nihilominus poſ- ſunt per laicos percipi nomine Clericorum, modò illas ex Altari ipſo non aſſument; quia indecens eſt, licet tolerabilis fit confuetudo, ut laici in contra- ternitatibus ſuis oblationes propria autoritate ca- piant; Marefcot. cum aliis, Variar. lib. 2. c. 42. nu. 11. Ipſæ verò res oblatæ maxime mobiles, ſi confe- cratæ non fuerint, poffunt per donationem, vel 56 alium contractum in laicorum uſus converti, Sua- rez fuprà. Nivar. in ſcholiis ad cap. non liceat, 12. quæft. 2. §. 18. nu. 7. 8. Et qui oblationes intra Ec- cleſiam factas inde auferunt ſibi uſurpantes, ipſo jure excommunicationem incurunt, cap. ſic. 10. quæft. 1. Bonacin. de cenſur. extra Bullam diſput. 2. qu. 2. punct. 1. à princip.

Verf. Olim ſanè ante Concilium Lateranenſe.

Eſt aſſertio communis, Decimas ante Conci- 57 lium Lateranenſe laicis in feudum perpetuò conceſ- ſas per Prælatos Pontifice inferiores juſtè reti- neri poſſe, non ſic ſi poſtea fuerint datæ; per textum in cap. 2. §. ſanè, de Decim. in 6. Guttier. dift. lib. 1. practicar. c. 25. num. 4. Suar. c. 17. nu. 2. 3. Marefcot. fuprà, lib. 1. c. 13. num. 1. Azor. dift. lib. 7. c. 36. quæft. 12. Menoch. de præſumpt. lib. 6. præf. 86. nu. 2. Monet. cap. 5. quæft. 3. num. 66. Caſtill. c. 11. nu. 5. verf. Secundo loco, Petr. Barbof. in l. Titia, nu. 45. verf. Non obſtat ſecunda diſſicultas, ff. ſol. matrim. Et ſi dubitetur an ante, vel poſt diſt. Concilium fuerint Decimæ conceſſas; poſt illud datas fuiſſe, eſt præſumendum; Caſtill. dift. nu. 5. verf. Inferunt autem, ubi alii Barbof. dift. §. 3. nu. 60. Sunt qui exiſtimant, quod prohibi- tionem in feudandi Decimas in perpetuum eo Con- cilio fuiſſe antiquiorum, nam Urbanus II. in Con- 58 cilio Turonico anno 1096. ſtatuit, ne Epifcopi in feudum perpetuum decimas laicis dareat, ut con- ſtat ex cap. unic. ſub tit. Epifcop. vel Abbas feud. dare non pſſe in uſib. feudor. atque ita tenet, & latif- ſimè probat poſt Rebuffum dift. quæft. 10. & alios, Suarez ubi proximè, nu. 3. 4. Caſtill. cap. 11. nu. 5. verf. Communis autem, Barbof. dift. §. 3. nu. 62.

Verf. Et dubio procul, Alexander III.

Ex DD. nuper allegatis apparet, Concilium 59 Lateranenſe, de quo agimus, fuiſſe celebratum ſub Alexandro III. anno 1179. ſic tenet Cevall. quæft. 368. Caſtill. cap. 11. nu. 4. Gilchen. part. 3. cap. 8. nu. 19.

Ibi: Huic tamen decreto ſatisfieri poteſt.

Suarez dift. cap. 17. nu. 4. intelligi poſſe cap. 60 prohibemus 19. de decim. ait, de illis laicis, qui acceperant Decimas in feudum perpetuum ab Epif- copis, aliifve Prælatiſ poſt prohibitionem Urban- ni II. nam eas cum animæ periculo detinebant, tan- quam habitas à carentibus facultate taliter infeud- andi, ob Pontificis præceptum. Quem textum etiam interpretatur aliter Guttier. d. c. 15. nu. 8.

Verf. Præter hæc, & illud eſt animadvertendum.

Laicus poteſt Decimas, ſibi ante Concilium Late- 61 ranenſe in feudum perpetuum datas, alteri Eccleſiæ, conſentiente Epifcopo illius Parochiæ, ad quam de jure pertinebant, concedere. Eſt communis reſolutio, Suarez fuprà, num. 10. Rebuf. ubi proximè, nu. 32. Menchac. illuſt. c. 89. nu. 2. Lamberin. de jure pa- tronat. L 2